

**[Inger Gautier Schmit.]**

at undersøge de forskellige Gasmorddramaer, der har været i dette Aar, gennem Politiets Undersøgelser kunde faa belyst, om det er paa Grund af Fattigdom, at disse ulykkelige Foreteelser har fundet Sted, eller om det ikke langt snarere er ulykkeligt Samliv mellem Ægtefællerne eller andre moralske Brist, der har været Aarsagen dertil.

**Jønson:** Jeg tilhører den Del af Tingets Medlemmer, som ikke ofte lægger Beslag paa det høje Tings Tid, og jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med Flertallet af Medlemmerne, naar jeg ønsker, at man fra enkelte Medlemmers Side vilde tage noget mere Hensyn til Tiden, end der bliver gjort. Men det forekommer mig, at naar Medlemmer fremstiller en eller anden Sag, som man synes man kender godt, ganske urigtigt, har man en Pligt til at tage Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag har været inde paa en Omtale af de faglige Organisationer og har omtalt dem paa en Maade, som er i allerhøjeste Grad uretfærdig. Det ærede Medlem Hr. Slesbager udtalte, at denne Institution nu faktisk havde et Privilegium her i Samfundet, men han glemte fuldstændig at omtale, hvori dette bestod. Jeg tror imidlertid ikke, at hverken det ærede Medlem eller ret mange af hans Partifæller vilde ønske at faa det Privilegium.

Jeg har nu i 40 Aar beskæftiget mig med dette Organisationsliv, men jeg kender ikke en eneste faglig Organisation her i Landet, der har spurgt Medlemmerne: Er du religiøs? Er du Højremand, Venstremand eller Socialdemokrat? Jeg vil bede det ærede Medlem, der stadig omtaler vore Fagorganisationer om at paavise i det mindste enkelte Tilfælde, hvor det er foregaaet. Nej, det, man siger, er: Har du lært dette Fag, eller er du inde i den Industri, som denne Organisation omfatter, saa kan du blive Medlem af Organisationen. Det er et saa retskaffent Standpunkt, som man i det hele taget kan forlange.

Op nu Venstregaardejerne, hvad er det for en Organisation, I har? Er det en privilegeret Organisation? Stiller I Krav til Medlemmerne om, at de absolut skal være Venstremænd for at blive optaget? Hvis I har en saadan Ordning, har Udviklingen

allerede nu medført, at I kommer til at ændre saadanne Bestemmelser, thi der findes i Dag en hel Del Gaardejere, som ikke er Venstremænd, men oven i Købet forstaar Samfundsudviklingen saaledes, at de er Socialdemokrater.

I maa kunne indse, at ingen af os, selv ikke Lovgivningsmagten, kan standse Udviklingen. Hvis I saa rigtigt paa denne Sag, skulde I ved enhver Lejlighed fremhæve vore Fagorganisationer, der har haft den allerstørste Betydning for den nuværende kapitalistiske Samfundsordning.

Jeg skal ganske kort paavise, hvad der skete i Aaret 1907. Vore Fagorganisationer havde gennem Aarene støttet deres Kammerater, for at de ikke skulde komme paa Fattigvæsenet eller lide Sultedøden; den daværende Regering og Rigsdag indsaa, at Fagorganisationerne havde gjort et stort Arbejde, og gennem Loven af 1907 anerkendte man, at Stat og Kommune havde Pligt til at træde hjælpende til. I 1907 blev de faglige Organisationer her i Landet altsaa anerkendt af Staten for deres Arbejde. Nu er der ganske vist sket en Deling, men Medlemmerne er de samme, og de allerfleste, for ikke at sige alle, Fagforbund her i Landet har taget den Beslutning, at ingen kan tilhøre sin Organisation uden samtidig at tilhøre sin Arbejdsløshedskasse.

Der tales om de høje Skatter. De, der har Masser af Penge, store Indtægter, er utilfredse, idet de mener, Skatterne er for høje. Disse Mennesker skulde undersøge, hvorledes Arbejderne, som dog er de lavest lønede i vort Samfund, er stillet. Statskatten, i alt Fald den direkte Statsskat, andrager kun noget over 60 Mill. Kr.; men alene sidste Aar betalte de organiserede Arbejdere til Arbejdsløshedskasserne ca. 21 Mill. Kr., og tager man Sygeforsikring og Invalidforsikring med, var de oppe paa 34 Mill. Kr. om Aaret, og Statens og Kommunens Tilskud er kun en Del af disse kolossale Summer.

Hvad betyder det? Det betyder, at det offentlige, Stat og Kommune, lettes for alle disse Millioner, som de organiserede Arbejdere har skaffet til Veje. Samtidig har de imidlertid skadet deres egen Organisation, thi den blev ikke i sin Tid startet med det Formaal at hjælpe Samfundet udover Arbejdsløsheden eller noget i den Retning.